

Zprávy a oznámení

Mše v domově důchodců

Ve čtvrtek 23. června bude v rožmitálském domově důchodců sloužena mše sv. ze slavnosti Těla a Krve Páně. Začátek je od 14.30 hod.

Mše v sobotu 25. června

V tento den bude slavena mše sv. mimořádně ve farním kostele ve Starém Rožmitále, a to již dopoledne od 10.00 hod. Příčinou jsou slavnosti Johanky z Rožmitála a s nimi spojený celodenní ruch na náměstí. Večerní mše v městském kostele tedy nebude. Zato v něm vystoupí od 16.30 hod. se svým hudebním programem Třemšínská kvítka, na jejichž koncert vás srdečně zvú.

Boží tělo

V našich farnostech oslavíme slavnost Těla a Krve Páně v neděli 26. června. Vzhledem k eucharistickým průvodům budou bohoslužby poněkud delší a tak prosím o trpělivost, pokud bych dorazil do Hvožďan či Bohutína později, než je obvyklé. Prosím také, aby se přihlásili čtyři rožmitálští muži, kteří by opět jako v minulých letech nesli při průvodu baldachýn nad Nejsvětější svátostí oltární. Budu také velice rád, pokud se v hojném počtu dostaví děti a budou z košíčků sypat kvítka na cestu procesí.

Pozvání

dovoluji si pozvat všechny farníky na oslavu svých 41. narozenin, která bude současně i mým rozloučením s Rožmitálem. Oslava se bude konat ve čtvrtek 23. června od 19.30 hod. v Zámecké hospodě, která bude pro tento večer vyhrazena jen tomuto účelu. Moc se na vás těším.

Květiny

Dlouhá léta se o zdobení městského kostela květinami obětavě starala paní kostelnice Marie Kozlová. Za tuto nenápadnou, ale náročnou a důležitou práci jí všichni dlužíme velkou vděčnost. Nyní už paní Kozlové neslouží zdraví tak dobře jako dřív a věk si žádá svou daň. Je tedy třeba aby vše neleželo jen na jejich bedrech a aby se péče o městský kostel ujali i jiní. Proto byl sestaven rozpis zdobení květinami i pro městský kostel, podobně jako je tomu už dávno v kostele farním. Počítá se s tím, že dvojice, která zdobí na neděli kostel ve Starém Rožmitále, se postará v průběhu pondělka či úterka i o kostel na náměstí. Je to samozřejmě víc práce než dosud, ale pokud se o to nikdo z vás nepostará, tak to prostě uděláno nebude. Proto by bylo dobré, aby se přihlásily další ochotné farnice (či farníci) a vzaly si květiny v městském kostele na starost. Je to důležitá, záslužná a důstojná služba, pečovat o Boží příbytek a zdobit jej pro větší krásu mší svatých. Všem, kdo se tomu věnují, Pán jistě nezůstane dlužen, neboť rozhodně není nevďečný, ale všímavý a velkorysý. Opravdu s velkou úctou děkuji všem, kdo svůj čas a dovednost věnují krásě našich kostelů.

Úmysly mší svatých od 20. června do 3. července 2011

Ranní mše sv.		R: Ne 8.15 hod.	R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále	
		m: Čt 8.30 hod.	m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí	
Večerní mše sv.		M: Út, St, Pá, So 18.00 hod.	M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí	
Po 20.6.	mše sv. není		Po 27.6.	mše sv. není
Út 21.6.	Za Aloise Kortschika, 2 manželky,		Út 28.6.	Za Františka a Marii Irovy, Jarmilu a
M	dceru Marii a d. v o.		M	Františka Liškovy a jejich rodiče
St 22.6.	Za Antonína Jarábka a celý rod		St 29.6.	Za † P. Petra Stulíka a celý rod
M			M	
Čt 23.6.	Za Boží požehnání a za ochranu P.		Čt 30.6.	volná intence
m	Marie pro manžele Lenku a Davida		m	
Pá 24.6.	Za rodinu Holanovu, Hájkovu a celý		Pá 1.7.	Za Františka Mácu a manželku Rů-
M	rod		M	ženu
So 25.6.	Za Václava Mikotu, jeho rodiče		So 2.7.	volná intence
R 10.00 !	a d. v o.			
Ne 26.6.	Za † P. Stulíka a celý rod		Ne 3.7.	Za Annu Milčicovou, dva syny a
R			R	vnuka Petra

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 29.6.2011. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 11 Ročník VIII

19. června 2011

Připomínka zranitelnosti

Zprávy o nákaze smrtící bakterií EHEC plní novinové stránky – a není divu. Nemoc už v Německu zasáhla přes 1700 lidí, z nichž 500 je v bezprostředním ohrožení života. 19 lidí již na tuto náhle se vynořivší nemoc zemřelo.

Medicína nás udivuje svými objevy a výdobytky. Je úžasné, jaké pokroky udělala za posledních 50 let. Nicméně na tuto nemoc je zatím krátká. Nemoc se nedá léčit antibiotiky. Ta sice dokáží zahubit bakterie, nicméně přimějí je k tomu, aby před svou smrtí vypustily toxické látky, které mohou člověka definitivně zahubit. Zatím medicína nedokáže udělat pro nemocného více, než ho zavodňovat, aby mu nahradila ztrátu tekutin, způsobenou prudkými průjmy, a doufat, že si tělo včas samo vytvoří dostatek protilátek.

Tato náhoda nám připomíná, že přes veškerý pokrok medicíny nastávají stále znovu situace, na něž člověk s veškerým svým intelektem a umem nestačí. Jistě, dá se předpokládat, že dříve nebo později bude objeven lék i na tuto nemoc. Pro mnohé je však pozdě již teď.

Věřící člověk si klade otázky, kde je v tom všem Bůh. Jedná se o Boží soud? Může to tak být. Nabádám, abychom tuto otázku řešili pečlivě a velice opatrně, ale abychom si ji skutečně kladli.

Co se týče mluvení o Božích soudech, jsem velice opatrný. Udělal jsem totiž nedocenitelnou zkušenost, když mě postihla těžká osobní katastrofa. Našlo se tehdy dostatek lidí, kteří viděli za správné mi sdělit, zač mě Bůh soudí. Jeden člověk tvrdil, že je to pro můj příliš vstřícný postoj ke katolíkům. Druhý člověk tvrdil, že je to pro můj příliš negativní vztah ke katolíkům. (Samozřejmě byli i další, kteří uváděli důvody zcela jiné.)

Dnes jsem za tuto zkušenost velmi vděčný, byť tehdy byla matoucí a svým způsobem pobuřující. Uvědomil jsem si, jak snadno mohou lidé zaměnit své teologické preference za samotné Boží jednání. Zmínění lidé se mnou v něčem nesouhlasili, a když mě postihlo něco zlého, usoudili, že se jedná o Boží soud nade mnou.

Přestože jsem různá prorocká vysvětlení ani nehledal, už jsem se doslechl od některých křesťanů, proč právě Německo. A dokonce si myslím, že by mohli mít pravdu. Jist si však nejsem, proto ani nebudu jejich mínění opakovat. Je ovšem velice zvláštní, že právě pořádní a pečliví Němci jsou zasaženi nemocí, která se zřejmě šíří kvůli nedostatečné hygieně.

Zajímavé je, že se nedaří vysvětlit, proč poměrně známá bakterie náhle zmutovala do smrtící podoby, a že se nedaří nalézt ohnisko, odkud se začala šířit. Je ovšem otázka, bude-li nám skutečně něco platné, pokud nakonec bude toto ohnisko identifikováno.

Vím, že mě ateisté mohou označit za člověka, který hledá pro Boha místo v dosud neprobádaných místech. Přesto si neodpustím otázku: Ke kolika podobným mutacím by mohlo více méně kdykoli dojít? Chci říci: Pokud by nás Bůh chtěl soudit, nebude to pro něj žádný problém. Jsme zranitelní. Velice zranitelní. Bůh nemusí vlastně nic aktivního dělat. Stačí, když zůstane pasivní a odtáhne od nás svou chránící ruku. „Ponech jim zavilé srdce, to bude tvá kletba na ně“, říká prorok Jeremjáš

v „Pláči“ (3,65). Člověk nechaný sám sobě napospas neobstojí. I Boží popěrač vděčí za svou existenci Tomu, kterého popírá.

Když po našem Pánu Ježíši Kristu chtěli, aby se vyjádřil k politickým i náhodným katastrofám svých dnů (šlo o pád věže, v jejíchž troskách zahynula řada lidí, a o masakr, jehož se dopustili Pilátovi vojáci), odmítl se zabývat otázkou, proč zahynuli právě ti lidé, kteří zahynuli. V podstatě řekl: „Myslíte si, že to byli nějací větší hříšníci, než ostatní?“ Pak ale dodal: „Nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete.“

Člověk nemusí být nábožensky založený, aby si všiml, že různých katastrof je v poslední době nějak hodně. Tolik, že se to nedá vysvětlit pohotovostí médií. Ano, v druhé polovině dvacátého století se dalo říci, že o katastrofách se dovídáme díky pohotovosti a všudypřítomnosti televize. O nějaké to století dříve by k nám řada zpráv o přírodních katastrofách ani nedorazila. Stačí si představit, jak by byla současná média plná zpráv o Tunguzském meteoritu, kdyby dopadl o sto let později. Jenže před sto lety tato událost obrovského významu nevzbudila téměř žádnou pozornost. Nicméně pokud ze šesti největších zemětřesení za posledních sto let čtyři z nich připadnou na poslední desetiletí, člověk zpozorní. Podobně zpozorní při havárii japonské atomové elektrárny, která byla jistě velmi bezpečná. Jenže s dvanáctimetrovou tsunami opravdu nikdo nepočítal. Přičtete k tomu stále prudší hurikány, záplavy na americkém Středozápadě nebo sucha v Rusku, a máte o čem přemýšlet.

Když nastal ve středověku či raném novověku mor či živelní pohromy, obviňovali lidé nejprve Židy a později čarodějnice. Dnes jsou nejpůvodnějšími kandidáty na původce katastrof americké tajné služby či Bilderbergská skupina; v jiných kruzích za hodně z těchto věcí může globální oteplování. Pán Ježíš Kristus tedy marně varoval před snahou najít viníka. Jeho slova nás vedou k zamyšlení se nad námi samými. Jsou to slova „nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete“ (Lukáš 13,3). Katastrofa, zatím omezená více méně jen na Německo, nám připomíná, že přes všechny výdobytky vědy jsme velice zranitelní a v určitých situacích téměř bezbranní. Lidský život je křehká věc. I pokud se nás podobné katastrofy osobně přímo nedotknou, jsou pro nás výzvou, abychom přemýšleli o tom, kde jsme se tu vzali, kam směřujeme a jaký je smysl našeho života. Nikdy totiž nevíme, co se může stát – a je tedy dobré být na smrt dobře připraven. A včas.

Dan Drápal

Mše svatá u Panny Marie Březnické
28. 5. 2011

Farní zájezd 4. 6. 2011

Foto: Fr. Liška, I. Hoyerová